

dlouho se sklízí hadovek a ony se usadily na polích a úrodu úplně poničily. Když pozřely vše živé ve svém okolí, začaly podnikat cesty k nám do osady a unášet naše ženy a děti. Zabalí si je do něčeho, co připomíná pohřební kokon, a pomaličku je vysávají. Už mnohokrát jsme se vydali s nimi bojovat, ale někoho zachránit se nám podařilo jen jedenkrát.“ Pozval Rolana k sobě do malého domku a vše mu dopodrobna vylíčil.

Rolan ho pozorně poslouchal a strach, který o Prin měl, rostl a rostl. Sykony byly nebezpečné a úskočné, z každého

střetu s člověkem jako by se ponaučily a své dřívější chyby neopakovaly. Mužům s krucery se vyhýbaly, od ohně se držely zpátky a dokázaly číhat pod mosty a čekat na vhodnou oběť. Svá hnízdiště si budovaly na nepřístupných místech a několik jich bylo stále na stráž, připraveno zahnat nevíтанé návštěvníky.

„Vím, kde mají hnízdiště,“ řekl Merik. „Pomohu ti Prin najít, a pokud to bude možné, osvobodit.“

Rolan byl nabídkou překvapen. Rozhlížel se po světnici a přemýšlel, k čemu jsou ty neobvyklé předměty, které všude